

Flytning af ledninger

Vejdirektoratets brev af 19. marts 1999 (j.nr. 445-D0312-3) om flytning af ledninger mv. ved etablering af ny overkørsel til privat ejendom.

Ved brev af 16. januar 1999 har De klaget over Middelfart Kommunes afgørelse om, at kommunen som vejbestyrelse ikke har kompetence til at kræve et antenneskab ud for Deres ejendom fjernet på antenneskabsejerens bekostning.

Deres klage har De anført, at Middelfart Kommune efter ansøgning har givet tilladelse til, at De etablerer en overkørsel til Deres ejendom med en placering ud for et antenneskab, som antenneforeningen har opstillet på vejarealet, at der er tale om et vejarbejde, der må være omfattet af lov om offentlige veje § 106, således at det er antenneforeningen, der skal bcoste flytningen af antenneskabet, at De således er uenig i kommunens udtalelse om, at den som vejbestyrelse ikke har kompetence til at flytte et eksisterende og lovligt opsat antenneskab, idet flytning er nødvendig for etablering af overkørsel, som kommunen har givet tilladelse til.

Ved brev af 11. februar 1999 har De fremsendt fotomateriale til illustration af generne ved antenneskabets nuværende placering. Det oplyses samtidig, at

antenneforeningen ikke har flyttet skabet, hvilket gør det umuligt at gennemføre overkørsel til Deres ejendom.

Endelig har De den 3. marts 1999 anført, at i det omfang der er tale om en stikvej i stedet for en overkørsel, vil anvendelsen af § 106 i lov om offentlige veje formentlig være utvivlsom.

Vejdirektoratet skal herefter oplyse, at det som klagemyndighed efter lov om offentlige veje § 4, stk. 1, alene kan tage stilling til forhold omfattet af loven for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det lægges til grund, at der er tale om en offentlig vej, og at vejbestyrelsen – i det foreliggende tilfælde Middelfart Kommune - har givet tilladelse til oplysning af antenneskab.

Efter § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje skal arbejder på ledninger i eller over kommuneveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m.v. i forbindelse med vejens regulering eller omlægning, bcostes af vedkommende ledningsejer med mindre andet er særligt bestemt.

Det må, som sagen foreligger oplyst, lægges til grund, at der ikke foreligger en særlig overenskomst.

Nævnte § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje lovfæster det såkaldte gæsteprincip, der går ud på, at når en ledningsejer vederlagsfrit anvender et vejareal til anbringelse af sine ledninger, må ledningsejeren uden udgifter for vejbestyrelsen finde sig i at skulle flytte sine ledninger, når vejbestyrelsen, som ejer af vejarealet, skal bruge arealet til de formål, vejbestyrelsen skal varetage efter loven, det vil primært sige færdselsmæssige og vejtekniske formål.

Afgørende for, om § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje kan finde anvendelse, er således, hvad der er formålet med ændringen af vejen.

I det omfang § 106, stk. 1, kan finde anvendelse, regulerer bestemmelsen kun forholdet mellem vejbestyrelse og ledningsejer, og ikke forholdet mellem ledningsejer og brugere af vejarealerne.

Ejere af ejendomme, der grænser op til vejen, kan således ikke kræve ledningen flyttet for ledningsejers regning.

Efter det oplyste har De ansøgt om tilladelse til at anlægge overkørslen det pågældende sted i forbindelse med en renovering af bebyggelsen på ejendommen. Etablering af overkørslen og valget af overkørselens placering er således ikke begrundet med, at vejbestyrelsen af færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn har ønsket overkørslen anlagt det pågældende sted.

På denne baggrund er Vejdirektoratet enig med kommunen i, at der ikke i det foreliggende tilfælde er den fornødne hjemmel i lov om offentlige veje § 106, til, at vejbestyrelsen kan kræve antenneskabet flyttet på ejerens bekostning.

Vejdirektoratet kan derfor ikke ændre kommunens afgørelse.

Vejdirektoratet skal gøre opmærksom på, at såfremt afgørelsens lovlighed ønskes prøvet ved domstolene, skal sagen være anlagt senest 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. lov om offentlige veje § 4, stk. 6, 2. pkt.